

உ
கணபதிதுணை,
சைவாசாரியராகிய
படிக்காசுப்புலவர்
அருளிச்செய்த
புள்ளிருக்குவேளூர்க்கலம்பகம்.

இஃது,
சுப்பிரமணியக்கடவுள்வரப்பிரசாதியாகிய
அருணகிரிநாதரருளிச்செய்த
மேற்படி
வேளூர்த்திருப்புக்கமோடு,
திருக்கலாசபரம்பரைப்
பொம்மபுரம்
சிவஞானபாலையதேசிகராதீனத்துச்
சிதம்பரம்

இராமலிங்கசுவாமிகளால்
பரிசோதிக்கப்பட்டு,
வேளூர்த்தொண்டர்கள்வேண்டுகோளின்படி
சென்னை:
மீமோரியல் அச்சுக்கூடத்தில்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

சர்வசித்துவரு மார்கழிமீ.

MAHAMAHOPADHYAYA
UR. U.V. SWAMINATHA IYER LIBRARY

பளிப்பு

சிவசண்முகன் றுணை

அன்பளிப்பு

* புள்ளிருக்குவேனார் த்திருப்புகழ்

பாடகச்சிலம் போடுகெச்சைமணி |

கோவெனக்கலந் தாட்பொற்சரண

பாவைசித்திரம் போலபட்டுடையி னிடைநூலார்

பாரபொற்றனங் கோபுரச்சிகர

மாமெனப்படந் தேமலுற்றொளிர

பாகுநற்கரும் போடுசர்க்களாயின் மொழிமாறார்

ஏடகக்குலஞ் சேரமைக்குழலொ

டாடளிக்குலம் பாடநற்றெருவி

லேகிபுட்குலம் போலபற்பலசொ

லிசைபாடி

ஏசியிச்சகம் பேசியெத்தியகம்

வாருமுற்பணந் தாருமிட்டமென

வேணியொத்துவந் தேறவிட்டவர்க னுறவாமோ |

சேடனுக்கசண் டாளரக்கர்குல

மாளவிட்டுகுண் டேழலைக்கடல்கள்

சேரவற்றநின் றாடிவிந்கரமி ரறுதோண்மேல்

சேணிலத்தர்பொன் பூவைவிட்டிருடி

யோர்களுக்கட்டியம் பாடவெட்டரசர் ?

சேசெயொத்தசெந் தாமணாக்கிழவி புகழ்வேலா

நாடகப்புனங் காவலுற்றசக

மோகனத்திருந் றுதசித்ரவள்ளி

நாயகிக்கிதம் பாடிநித்தமணை

புயவேளே

ஞானவெற்புகந் தாமெத்தர்தையல்

நாயகிக்குநன் பாகரக்கணியு

நாதர்மெச்சவந் தாடிமுத்தமருள்

பெருமானே. (க)

* புள்ளிருக்குவேனார் என்பது வைத்தீசரர்கோயில்.

MAHAMAHOPADHYAYA,
Dr. U. V. SWAMINATHAIYAR LIBRARY,
TIRUVANMIYUR

உ புள்ளிருக்குவேனூர்த்திருப்பு கழ்.

எத்தனை கோடிகோடி விட்டுட லாடியாடி
யெத்தனை கோடிபோன தளவேதோ
இப்படி மோகபோக மிப்படி யாகியாகி
யிப்படி யாவதேது மினிமேலோர்
சித்திடர் சீசீசீசுத்திர மாயமாயை
சுக்கினி லாடிமாடி மடியேனை
சித்தினி லாடலோடு முத்தமிழ் வாணரோது
சித்திர ஞானபாத மருள்வாயே
நித்தமு மோதுவார்கள் சித்தமெ வீடதாக
நிர்த்தம தாடுமாறு மூகவோனே
நிட்கள ருபர்பாதி பச்சிலை யானமுணு
நெட்டிலை சூலபாணி யருள்பாலா
பைத்தலை நீடுமாயி ரத்தலை மீதுபீறு
பத்திர பாதநீல மயில்வீரா
பச்சிள பூகபாளை செய்க்கயல் தாவுவேனூர்
பற்றிய மூவர்தேவர் பெருமானே. (உ)

வாரியீ தேயெழு திங்களாலே
மாரவே ளேவிய வம்பினாலே
பாரொலா மேசிய பண்பினாலே
பாவியே னாவிம யங்கலாமோ
சூரனீண் மார்புது னைந்தவேலா
சோதியே வேனூர மர்த்தகோவே
மூரிமால் யானைய ணைந்தமார்பா
மூவர்தே வாதிகள் தம்பிரானே. (க.)

உ

கணபதிதுணை.

படிக்காசுப்புலவர்சரித்திரச்சுருக்கம்.

—:0:—

* இந் நூலாசிரியர், தொண்டைமண்டலத்திலே, † பொற்களத்தூரிலே, செங்குந்தமரபிலேயவதரித்து, சிவாநுக்கிரகத்தால், தமிழ்க்கலைமுழுதும்பயின்று, தெய்வீகம்விளங்கிய நல்வாக்கினைப்பெற்று, இல்லைவாழ்க்கையிலே இருக்குநாளில், அந்நாட்டிலுள்ள வல்லகரத்தையடைந்து, காளத்திபூபதி யென்பவரைக்கண்டு,

“பெற்று ளொருபிள்ளை யென்மனை யாட்டியப் பிள்ளைக்குப் பற்றுது கஞ்சி குடிக்குந் தாமல்ல பாலிரக்கச் (பால் சிற்றாளு மில்லையிவ் வெல்லா வருத்தமுந் தீரவொரு கற்று தரவல்லை யாவல்லை மாநகர்க் காளத்தியே.”

என்னுஞ் செய்யுளைப்பாடி அவரால், சில பாற்பசு வளிக்கப் பெற்றனர்.

அன்றியும், மாவண்டூரிலே மிக்கபிரபுவாயிருந்த கஸ்தூரிமுதலியார் குமாரராகிய கறுப்பமுந்நிலையொன்னும் ஓர் வேளாளர் வேண்டுகோளின்படி, தொண்டைமண்டல சதகமென்னும் ஒரு பிரபந்தத்தைப்பாடி, அரங்கேற்றி, அவரால்

* இவர்காஸம் சுமார்(௨௫௦)வருடங்கட்கு முன்னென்பர்.

† தென்களத்தூர் என்பதும்வழக்கம்.

சு படிக்காசுப்புலவர்சரித்திரச்சுருக்கம்.

வேண்டிய திரவியங்கள் அளிக்கப்பெற்றமையேயன்றி, பல்
லக்குஞ் சுமக்கப்பெற்று, அவ்வுவகைமேலீட்டினால்,

“காவைவென் நிடுகத் தூரி கண்மணிக் கறுப்ப னென்னு
மாணையம் பதியான் றொண்டை மண்டல சதகங் கேட்டு
நாவலர் புகழ்ந்து மெச்ச நவநிதி பொழிந்து நன்றப்
பூவுலகெங்கும்போற்றப் புகழ்நிலைநிறத்தினானே.” எனவும்,

“ஓர்கறுப்பு மில்லாத தொண்டைவள நன்னாட்டி லுசித
வேகைச், சீர்கறுப்பொன் நில்லாத கத்தூரி மன்னனருள்
சேயைப் பார்மே, லார்கறுப்ப னென்றுசொல்லி யழைத்தா
லு நாமனை யன்பினானே, பேர்கறுப்ப னிறஞ்சிவப்பன சீர்
த்தியினால் டிவனாப்பெனெனப் பேசுவோமே.” எனவும்,

“எல்லப்ப னம்மையப்பன நருதிருவேங் கடநாத னெ
ழிற்சீ ராமன், வல்லக்கொண் டையனமாத வேங்கடே
சுரன்போல வரிசை செய்தே, செல்வத்தம் பியருடனே
கத்தூரி மகன்கறுப்பன நெருவீ திக்கே, பல்லக்குத் தான
சுமந்தா னனுமக்கோ ராயிரம்பொன் பரிசு தானே.”

எனவும் வழங்கும் செய்யுண்முதலியவற்றற்புகழ்ந்து மகி
ழ்ந்திருந்தனர்.

பின்பு, தென்னாட்டையடைந்து, இரகுநாத சேதுபதி
யைக்கண்டு,

“மூவேந் துவுமற்றுச் சங்கமும் போய்ப்பதின் மூன்றொடிகு
கோவேந் தருமற்று மற்றொரு வேந்தன் கொடையுமற்றுப்
பாவேந்தர் காற்றி லிவவம்பஞ் சாகப் பறக்கையிலே
தேவேந்தர் தாருவெர்த்தாப்பாரு நாத செயதுங்கனே.”

படிக்காசுப்புலவர்சரித்திரச்சுருக்கம். ௫

என்னுஞ் செய்யுளைப்பாடி சில பரிசுபெற்று, பல்லக்கு முதலிய விருதுகளுடன் மதுரையைடைந்தபொழுது, அந்நாட்டையாண்டிருந்த திருமலைநாயகர் இவரது ஆரவாரத்தை நோக்கி கிளிக்கூட்டுச்சிறையிலே அடைத்துவைக்க, அத் தருணத்து,

“நாட்டிற் சிறந்த திருமலை யாதுங்க நாகரிகா
காட்டில் வனத்திற் திரிந்துழ லாமற் கலைத்தமிழ்தேர்
பாட்டிற் சிறந்த படிக்காசுனென்னுமொர் பைங்கிளியைக்
கூட்டி லடைத்துவைத் தாயிரா தாவென்று கூப்பிடுதே.”

என்னுஞ் செய்யுளைப்பாடி, அவரை வஜப்படுத்தி, பரிசுபெற்றுத் தங்கியிருந்தனர்.

அதன்பின்பு, காயற்பட்டணத்தை யடைந்து,

“காய்ந்து சிவந்தது சூரிய காந்தி கலவியிலே
தோய்ந்து சிவந்தது மின்னார் நெடுங்கண்க டொல்பலநூல்
ஆய்ந்து சிவந்தது பாவாணர் நெஞ்ச மனுதினமும்
ஈந்து சிவந்தது மால்சீதக் காதி யிருகரமே.” எனவும்,

“தேட்டாளன் காயற் றுசைதக் காதி சிறந்தவச்சர்
நாட்டான் புகழ்க்கம்ப நாட்டிவைத் தான்புகழ் நாவலரை
ஒட்டாண்டி யாக்கி யவர்கடம் வாயி லொருபிடிமண்
போட்டா னவனு மொளித்தான் சமாதிக் குழிபுகுந்தே.”

எனவும்வழங்குஞ் செய்யுண்முதலியவற்றால், சீதக்காதியைப் புகழ்ந்து, மிகவுயர்ந்த வைரமோதிரமுதலிய பரிசுபெற்று, திருச்செந்தூரையடைந்து, முருகக்கூடவுளைத் தரிசித்து,

சு படிக்காசுப்புலவர்சரித்திரச்சுருக்கம்.

“முற்கரை யப்பரை யேறவிட் டாட்கொண் முதல்வ ருள்ளக், கற்கரைக் கும்படி போதித் திடுங்கரு ணைக்கடலைச், சிற்பரைக் குட்டியை யெங்கெங்குந் தித்திக்குஞ் செங்கரும்பின், சர்க்கரைக் கட்டியைக் கண்டேன்செந் தூரொனுந் தானத்திலே.”

என்பதுமுதலிய செய்யுட்களாற்றுதித்து, மற்றுந்தலங்களை வணங்கி, புள்ளிருக்குவேனாயடைந்து, வைத்திசுரரையும், தையல்நாயகியம்மையையும் தரிசித்து, அங்குள்ள அன்பர்கள் வேண்டுகோளின்படி இக்கலம்பகத்தையருளிச் செய்து சந்தியிலுங்கேற்றி வசித்திருந்தனர்.

சின்னூட் சென்றபின் துறவுபூண்டு சிதம்பரத்தையடைந்து, சபாநாயகரையும் சிவகாமியம்மையையும் தரிசித்து,

“பொல்லாத மூர்க்கருக் கெத்தனை தான்புத்தி போதிக்கினும், நல்லார்க்குண் டான குணம்வரு மோநடு ராத்திரியிற், சல்லாப் புடைவை குளிர்தாய்கு மோநடுச் சந்தைதனிற், செல்லாப் பணஞ்செல்லு மோதில்லை வாழுஞ் சிதம்பரனே.” எனவும்,

“வேல்கொடுத்தாய்திருச் செந்தூரர்க் கம்மியின் மீது வைக்கக், கால்கொடுத்தாய்நின் மணவாளனுக்குக் கவுணியர்க்குப், பால்கொடுத்தாய்மத வேளுக்கு மூவர் பயப்படச்செங், நோல்கொடுத்தாயன்னை யேயெனக் கேதுங் கொடுத்திலையே.”

எனவும் துதித்து, இத்தலத்திலேயே வசிக்கவேண்டுமென்னும் அவாமேலீட்டினால், ஒரு திருமடம்வகுத்து, அதிலிரு

படிக்காசுப்புலவர்சரித்திரச்சுருக்கம். ௭

ந்துகொண்டு, ஆலயத்தையடைந்து சபாநாயகரைத் தரிசிக்
கும்பொழுது, அக்கடவுள் தினந்தோறும் பஞ்சாஷ்டரப்படி
யில் பொற்காசு ஐந்து வைத்தருளப்பெற்று, அதுகாரண
மாகப் படிக்காசுப்புலவனொனவும், படிக்காசுத்தம்பிரானெ
னவும் பெயர்வழங்க, ஸ்வாசாரியராகச் சிலகாலம் நன்மா
ணிக்கர்களுக்கு ஞானோபதேசம்பாவித்து வீற்றிருந்து, சில
தோத்திரப்பிரபந்தங்களையும் அருளிச்செய்து, அக்கடவுளு
டைய திருவடிநீழலையடைந்தனர்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இவ்வாசிரியரியற்றும் செய்யுட்டிறததைப்பற்றிப் பல
பட்டடைச் சொக்கநாதப்புலவனொன்பவர்,

“மட்டாருந் தென்களந்தைப் படிக்காசு னுரைத்ததமி
ழ் வரைந்த வேட்டைப், பட்டாலே சூழ்ந்தாலு மூவுலகும்
பரிமளிக்கும் பரிந்த வேட்டைத், தொட்டாலுங் கைமமண
க்குஞ் சொன்னாலும் வாய்மணக்குந் துய்ய சேற்றில், மட்
டாலுந் தமிழ்ப்பயிராய் வினைந்திடுமே பாட்டினது நளினந்
தானே.”

என்றுபுகழ்ந்திருக்கின்றனர். அன்றியும்,

“வெண்பாவிற் புகழேந்தி பரணிக்கோ செயங்கொண்
டான் விருத்த மென்னு, மொண்பாவி லுயர்கம்பன் கோ
வையுலா வந்தாதிக்கொட்டக் கூத்தன், கண்பாய கலம்பக
த்திற் கிரட்டையர்கள் வசைபாடக் காள மேகம், பண்பாக
ப் பகர்ச்சந்தம் படிக்காசு லாதொருவர் பகரொ னாதே.”

அ படிக்காசுப்புலவர்சரித்திரச்சுருக்கம்.

எனவும் ஓர்செய்யுள் வழங்குவருகின்றது; ஆனால், இந்நூ
லொன்றுதவிர அரிய சந்தப்பாக்களொன்றுங் கிடைக்க
வில்லை; இந்நூலும் பிரதிகிடைப்பதருமையால் கிடைத்த
பிரதிகளைக்கொண்டு மிகமுயன்று பரிசோதித்து அச்சிடப்ப
ட்டது; இதன்றி வேறு ஏதேனும் கிடைக்கப்பெற்றுள்ளவ
ர்கள் தயைசெய்து கீழ்க்கண்ட விலாசப்படி எமக்கனுப்பில்
வந்தனஞ்செய்தேற்று வினாவில் சுத்தபாடமாக வழங்கு
விப்போம், இங்ஙனம்,

வேளூர்ப்பெருமான் திருவருளை விரும்பிய

 பு. வே. சுப்பராயமுதலி.

செம்பரத்ததைச்சார்த குறிஞ்சிபாடி தபாலாயீசு
மீனாக்ஷிபேட்டை.

சிவசண்முகன் ஸ்ரீணை.

புள்ளிருக்குவேனார் க்கலம்பகம்.

காப்பு.

அறுசீர்க்கழிநெடிவடி யாசிரியவிருத்தம்.

நற்பகத்தை யிற்கொடித்தே னண்பகத்தை நினாக்கி
நலங்கொண் மாதர், பொற்பகத்தை நாடவுணன் மார்பகத்
தைப் பிளந்தாவி போக்கி னானை, வெற்பகத்தை யுடியவர்கள்
விருப்பகத்தைப் புள்ளிருக்கு வேனார் மேய, கற்பகத்தைக்
கைதொழுது கலம்பகத்தை யிலம்பகமாய்க் கழறி னேனே.

ஒருபோரு மயங்கிசைக்கொச்சகக்கலிப்பா.

சீர்கொண்ட நெடுமாலுந் திசைமுகனு மடிவருடக்
கார்கொண்ட திருமிடற்றுக் கருணையுருக் கொண்டாங்கு
கூதிசையி லுறையிமய மலைமகடென் றிசைநோக்கக் [ற்
குடதிசையையெதிர்நோக்கிக் குணதிசையிற்கதிரவன்போ
கள்ளிருக்கு மலர்ச்சோலைக் களிவண்டியூர் ழிசைமுரலும்
ள்ளிருக்கு வேனாரிற் பூங்கேரயி மைர்ந்தனையே.

இது ஆறடித்தரவு.

சம்பாதி யருச்சிப்பத் தம்பிசடா யுவும்பரவச்
செம்பாதி யவள்வணங்கத் திருப்பாத மளித்தனையே.

நிருபத்தங்க னளகேச னேரியர்கோன் சோனாட்டில்
வருபதங்கன் குகன்செவ்வாய் மாபதங்கன றனைப்போல
விருபதங்கன் டருச்சிப்ப வென்பதங்க முருக்கினையே.

இருங்குமுலும் வீணையும்போ விசைமுரல்வண் டறை
யொலியா, வொருங்குமுலும் பெருங்கணையன் துடையோ
னை வென்மடர்த்துங், கருங்குமுலும் பசந்தோடுங் கனதன
முஞ் சமந்துகிது, மருங்குமுலுந் |தையலுமை மையலுமை
வருத்தியதே.

இம்முன்றும் சுரடியமுவுடியுநாலடியுமாய்வந்ததாழிசை.

குழையணி குழையினை குனிசிலை சிலையினை
புழைமுழு புனையினை புடையத னுடையினை.
பலிவிர விரவினை பணியணி பணியினை
புலகுரு புருவினை யொருவிடை விடையினை.
சரணுறு சரணினை தலைமலை தலையினை
யருளளி யளியினை யகலெரி யகலினை.
ஒருவினை யொருவினை புளமறை மறையினை
புரமம ரமரினை புறாதவிர் புறாயினை.

இவைவாற்கும் சுரடியுராகம்.

வீசலை முழக்கமும் விழாவும் பூசையுங்
கோசலை மகன்புரி கோயில் கொண்டனை.
சிரம்வெகுண் டறுத்தவத் திமை தீர்ந்திடப்
பிரமகுண் டத்தினிற் பெரிது வாங்கினை.

இவைபிரண்டும் நாத்கீரீரடி யம்போதரங்கம்.

கண்டல்வீ முயன்சிரங் கரத்தி லேந்தினை.

கொண்டன்மே னியன்விழி காவிற் கொண்டனை.

சந்திர கலையினைத் தலையிற் றாங்கினை.

கந்திரு வளையிரு காதிற் சேர்த்தனை. |

இவைநான்கும் நாற்சீரோரடி யம்போதரங்கம்.

கடகரி யுரிவை யுரித்தனை, கதழ்திரி புரழு மெரித்தனை. |

விடமுமிழ் கரிய மிடற்றினை, விறன்மத னெரிய வுடற்றினை.

இவைநான்கும் முச்சீரோரடி யம்போதரங்கம்.

மலைவ லோத்தனை, யமர்வி லோத்தனை.

மறைது தித்தனை, முறைவி தித்தனை.

யலர்மு டித்தனை, சபைந டித்தனை.

யரவ சைத்தனை, யறமி சைத்தனை.

இவையெட்டும் திருச்சீரோரடி யம்போதரங்கம்.

எனவாங்கு, இது தனிச்சொல்.

கள்ளூர் கழனிப் புள்ளூ ரடைந்துந்

தென்புலத் தமர்ந்த நன்புன லாடியு

மாவண வீதி மூவலம் வந்துந்

தள்ளையை யறுமுகப் பிள்ளையை வணங்கியும்

விண்மருந் துதிக்கு மண்மருந் தருந்தியுங்

குருவடி வாயநின் றிருவடி யடைந்தே

னாயினை யிதுவுமோர் பேயென விகழாது

சிறப்புறத் தமிழேன் பிறப்பறுத் தருளா

யாரா வருதே யடியர்தந்

தீரா வல்வினை தீர்த்தவெம் பரனே.

இது பத்தடி நேரிசையாசிரியச் சுரித்கம்.

(க)

ச புள்ளிருக்குவேனார்க்கலம்பசம்.

நேரிசைவென்பா.

பரமானந் தத்தம் பரஞ்சுடரென் றேத்தப்
பிரமானந் தத்தினிலை பெற்றார்—வருமானக்
கந்தனையும் பெற்றார் கருகியபுள் ஞர்வணங்கி
வந்தனையும் பெற்றார் மகிழ்ந்து. (2)

கட்டளைக்கவித்துறை.

மகமத் தனையும் புரிவித் தவனையும் வாழ்வித்தகோன்
சுகமத் தனையு மனையுமில் லானென்று சாற்றுமைந்து
முகமத் தனையும் புள்ளுரை யுந்தொழு முத்தர்கண்டர்
சுகமத் தனையும் பெறுவாழ்ந் திருந்து சுகிப்பவரே. (3)

ஆறுசேர்க்கழிநெடி லடி யாகிரியவிருத்தம்.

சுகத்திலே யிருந்துவளர் பிரமபதம் விண்டுபதஞ் சுவர்
க்க மெல்லா, மிகத்திலே யின்பமல்லா ஸத்தனையு முத்தி
யென வெண்ண வேண்டா, செகத்திலே புகழ்படைத்த வெ
னூர நிருபாதஞ் சேவித் தோர்கண், முகத்திலே விழித்தா
லும் போ துமையா வவர்சீவன் முத்தர் தாமே. (4)

மேற்படி வேறு.

தாது வண்டறை யூது கொன்றையர் தாம மர்ந்தபுள்ளா
நாதர் தொண்டாதம் வீட றிந்தொரு நாள ருந்தினர்தா
மோத நஞ்சொடு வேட னுண்டதொ ருனு முண்டனர்மா
மாதர் தங்கிய மாவ னந்தனின் மாவி ருந்தினரே. (5)

மேற்படி வேறு.

மாவிருக்குந் தலத்திரண்டு மருந்திருக்கு மவரிடத்தில்
வைத்திய நாதர், சேவிருக்குங் கொடியுடையார் சென்றிரு

புள்ளிருக்குவேனார்க்கலம்பகம்.

டு

க்குந் தேடரியார் செவியின் மூவர், பாலிருக்கு மவர்சடை
மேற் பாம்பிருக்கு மால்பணியும் பாதத் தேகட், பூவிருக்கு
மடையாளம் புள்ளிருக்கு வேனாரசும் புனித னார்க்கே. (அ)

கேசவனு நான்முகனு மறுமுகனுங் கிம்புருடர் கெரு
டர் விண்ணோர், வாசவனுநீள்விசும்பு வழிக்கொள்ளிற் புள்
னா வலமாய் வான்புண், னேசவன மயில்யாணை முதலா
ன வாகனங்க ணீத்தெம் பாவ, நாசவனங் கொன்றைவன
மென்றிழிந்து பார்மீது நடப்பர் தாமே. (எ)

நடப்பர்சிலர் வேனாரர் சந்திதிக்கே சேர்வார்சிலர் நண்
ணி ரீட்டிக், கிடப்பர்சிலர் நல்வரங்கள் கேட்பர்சிலர் கேட்
டவரங் கிட்டி யவ்வூர், கடப்பர்சிலர் தலமகிமை கற்பர்சி
லர் நிற்பர்சிலர் கண்டு சேவித், திடப்பயணத் தினைப்பர்சிலர்
கண்டுசில ரதிரயப்பட்ட டிருப்பர் தாமே. (அ)

கட்டளைக்கலித்துறை.

தாதுண்டு வண்டறை வேனா ரானுண்டு தையலென்னு
மாதுண்டு கொண்ட மருந்துண் டிதைப்பற்ற மாநிலத்தி
லேதுண் டினக்கு மடநெஞ்ச மேயிசை கேட்கவிரு
தாதுண்டு கூப்பக் காமுண்டு நோக்கவுங் கண்களுண்டே.()

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாகிரியவிருத்தம்.

கண்ணுண்டு வானவர்க்கோர் மதியுண்டு கதியடையக்
கருத்து முண்டு, தண்ணுண்டு வலைதெறித்தான் முத்திதரத்
தீர்த்தமுண்டு தைய லென்னும், பெண்ணுண்டு நல்லமுத்துப்
பிள்ளையுண்டு வினைதீர்த்த பெருமான் பக்கல், மண்ணுண்டு
பிறப்பறுக்க மாட்டாமன் மருந்துண்டு மயங்கு வாரே.(க௦)

நேரிசைவென்பா.

மயங்காது வேனாரா மாலைதந்தா லுள்ளந்
தியங்காது சிந்தைநோய் தீரு—முயங்காது
மையலாங் கண்டர வத்தையினி வெல்லலா
முய்யலாங் கண்ட ருயிர்.

(கக)

இரங்கல். தாழிசை.

உய்யலாகு மெனநினைந்து ~~வென்பு~~ ^{வள்ளு} புள் ளிருக்குவே
னாராநாடி யும்மைநாடி யுற்றுவந்த பேர்களைக்
கையினு ளைக்கின்முன்பு கண்டபேர்க ளென்சொலார்
காமனைக் கடிந்தபீர்கள் காமனோ யுழப்பரோ
மையனோய் தனக்குநீர் மருந்தறிந்த தில்லையோ
வந்தவந்த பேர்களுக்கு மண்மருந் தளிக்கிறீர்
தையலம்மை காணினென்ன சண்டைவந்து விளை யுமோ
சடையினான் மருட்டுகின்ற சலுகையென்ன சலுகையே.(.)

புயவகுப்பு.

கையினுக்குநே ராம்வரிச்சிலை யாயொரு
கனகக் கிரியைக் குனித்தெதிர்த்தன
கல்லிழைத்தபூ னார்மணிப்பணி யாகிய
கனபொற் பணியைப் பெறச்சுகமந்தன
கையரைக்கொல்கூர் வாய்மழுப்படை யோடொரு
கழுமுட் படையைச் செலுத்துகின்றன
கைவசப்படா தான்மகத்திடை மேவிய
கதிர்பற் சிதறத் தகர்த்தறைந்தன.

(கஉ வ)

ஐயமிட்டசோ நேயிரப்பவ ராய்நக

ரகரத் தெருவிற் பலிக்குழன்றன
வல்லுற்றவா னோர்பயப்படும் வேளையி
லருள்வைத் தபயத் தினிற் புரந்தன
வைவருக்குளோர் கோவடித்திட வேபொரு
தவனெய்த் திடமற் பிடித்துடன நன
வல்லையொத்தகூர் வாள ரக்களை நேமிகொ
டறம்விட் டவனைக் கழுத்தரிந்தன.

(க௨௭)

தையலுக்குமா லாய்வளைக்கையி னாலவ

டமுவத் தமுவத் தவக்குழைந்தன
சைவருக்குமே லாபுதித்திடு மூவர்க
டலைமைத் தயிழைத் தரித்திருந்தன
சையமுற்றபால் போல்வெருத்திட வேநல
தவளப் பொடியைக் குழைத்தணிந்தன
தள்ளிலத்திபோ லேவிழப்பிர மாவொரு
தலையைத் திருகிப் பறித்தெறிந்தன.

(க௨௮)

பொய்யுரைத்தலா லேயகற்றிய கேதகை

பொருமப் பொருமத் தவிர்த்தொழிந்தன
புல்லெருக்குவேர் கூவிளத்தொடு தாதகி
புணையப் புணையப் பொறுத்தமர்ந்தன
புள்ளிபட்டகூர் வாளையிற்றொடு தாவிய
புலியைக் கரியைப் புடைத்துவென்றன
புள்ளிருக்குவே னார்வயித்திய நாயகர்
புளகக் களபத் திருப்புயங்களை.

(க௨௯)

அ புள்ளிருக்குவேனார்க்கலம்பகம்.

கட்டளைக்கவித்துறை.

புயலார் வரையொன் றிருசுடர் தீயிற் பொருந்துகண்முன்
றயலார் துதிக்கு மறைநான் கெழுத்தஞ் சறுமுகன்சே [ன்
யியலா ரெழுசுர மெண்டோள் வடிவங்க ளென்பதொன்பா
செயலா ஸழித்தனர் வேனார் வீரன சிரங்கன்பத்தே. (கச)

சம்பிரதம். பதினான்குசீர்க்கழிநெடிலாகிரியவிருத்தம்.

பத்தா யிரங்கோடி யண்டபகி ரண்டங்கள் பண்ணுவன்
கண்ணென்போற், பாரினை யளப்பன்வட மேருவுங் கடுகெ
ளப் படிறுபொய்க் டுளவு செய்வ, னித்தா ரணிக்குளக் கடு
குமலை யாக்கிடுவ னீரவினைப் பக லாக்குவ, னித்தனைபு நம்
முடைய சீடனுடை வித்தையிவை யிந்திரசா லங்க ளல்ல,
முத்தான பிள்ளையுந் தேவியுந் தானுமாய் மூவர்க்கும் வர
மருளியே, முப்பத்து முக்கோடி தேவருந் தெண்டனிடு மூர்
த்திபுள் ளிருக்கு வேனார், சித்தாமிர் தக்குளத் தீர்த்தநீ ரா
டினார் திவலைக டெறித்த வுடனே, திராத நோயையும்
போகாத பேயையுந் தேடிப் பிடிப் பிப்பனே. (கரு)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாகிரியவிருத்தம்.

பிடிநடை மலர்மகள் புவிமகள் புடையது பெரியது க
ரியதுநீ, ளடிமுடி யுடையது நிசுசர ரொடுமிடி யனையது
மனையதுநீள், கடியுடை யிதழியர் கதழெரி யனையவர் கழு
மல முடையவர்கூர், வடிவுடை மழுவினர் மருவுபுள் னுறை
பதி மதியினர் மழுவிடையே. (கக)

மேற்படி வேறு.

விடவிப்பே தைமைதவிர்த்தே வினீதீர்த்தா ரடைந்த
வர்க்குழி விதனந் தீரத், தடவிப்பே ரருள்புரியுந் தம்பிரான்
வேளுரைச் சார்ந்தோர்க் கெல்லா, மடவிப்பே யெனச்சுழ
லு மாசைப்பேய் சந்நிதிக் கே யாடு கின்ற, புடவிப்பேய் தொ
டர்ந்துவரும் பிறவிப்பே யத்தனையும் போக்க லாமே. (௧௭)

இரங்கல். பதினமூச்சீர்க்கழிநெடிவிலிருத்தம்.

போரார் மழவிடை யுகைப்பவர் வாழ்வுறு சோனா டுடைய
வர் புடைத்திட வேவளர் பூனார் கனதன கிரித்தைய லானா
மை யொருபாகர், வேரார் சதுர்மறை துதித்திட வேவளர்
நீள்தா விரிவட கரைத்திசை மேவிய டேனா ருடையவர் வ
யித்திய நாயகர் வரைபோல்வீ, ராரா மயலிது பொறுக்கறி
யேனொரு பேப்போ லறிவினை மயக்குகை யோவினி யாரா
கிலுமொரு மருத்துவ ராலிது தணியாதோ, நீரா கிலுமிதை
நிறுத்திடு வீரெனி னொரு கிலுமினி விலைப்படு வேனமிக நீள்
சா தனமுறி யெழுத்திடு வேனினி மடவீரே. (௧௮)

வஞ்சிவிருத்தம்.

மடவர நிருமகண் மாலோடே
புடவிமின் வழிபடு போதாலே
விடமிட றுடையவர் வேளுரே
யடல்விடை யுடையவ ராருரே.

(௧௯)

அறுசீர்க்கழிநெடிஸடியாகிரியவிருத்தம்.

ஆருண்டா ரெனினுமவ ரண்டராய்ப் பிறப்பேழு மக
ற்று நின்றார், காருண்ட திருமேனிக் கண்ணொர் கண்ணாரக்

கண்டி லாரோ, பாருண்ட மண்ணையெல்லா மேனுண்டார்
வேளுரெம் பரமீகுண்டத், தோருண்டை மண்ணையுண்டா
லையிரண்டு பிறப்புமவர்க் கொழிக்க லாமே. (௨௦)

ஆவணத்தார் சூழுவரு காவணத்தா ரோறியவா வணத்
தார் செஞ்சொற், பாவணத்தார் மறையோது நாவணத்தார்
மேகலையம் பணத்தா ராழி, மாவணத்தார் மழவிடையார்
திவணத்தா ரிதழியந்தார் மணத்தார் நாஈ, கோவணத்தா
ரினிதுறையும் பூவணத்தார் வேளுரெண் குணத்தார் தா
மே. (௨௧)

பிச்சியார்.

தாண்டிச்செஷ் மதர்வியியும் வெண்ணீறுங் கஞ்சளீடீந்
தனமுங் கண்டாற், பூண்டிச்சி யாதவரு மிச்சிக்குந் தகை
ச்சியார் புளகக் கொங்கைத், தோண்டிச்சி யார்வேளுர்ப்
பிச்சியா ரெனவந்து தோன்று மிந்த, வாண்டிச்சி யாரழ
கைக் காண்டிச்சி யாதவரா ரவந்ச் சாரோ. (௨௨)

கழிக்கரைப்புலம்பல். கட்டளைக்கலிப்பா.

சால மேவுங் கருங்கடற் சங்கமே

சபையெ லாமென் விரகப்ர சங்கமே

மாலு லாவுங் கழிக்கரைக் கம்புளே

மதன னேவும் விழிக்கரைக் கம்புளே

கோல மேவுங் கரும்பனை யன்றிலே

கொடுமை செய்தன டாயெனை யன்றிலே

வால முண்டவர் வேளுரி லன்னமே

யருந்தி லேன்றவ ராரமு தன்னமே. (௨௩)

புள்ளிருக்குவேனார்க்கலம்பகம்.

கக

கார்காலம். எண்ணீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

மேகமெனும் பசுநிறைகள் கடனீர் மாந்தி வெற்பேறி
மேய்ந்திடையன் விடுகாற் றாக, மாகமெனும் பெருவெளிக்
கே பரந்து சென்று மழையெனும்பால் பொழிந்துயிரை வ
ளர்க்குங் காலம், போகமெனும் பசுலைமழை பொழியுங் கா
லம் புள்ளிருக்கு வேனார் புணராக் காலங், காகமிடம் வ
ளர்த்தகுயில் கூவுங் காலங் கான்மோதுங் கார்காலங் கா
லந் தானே. (உச)

கிள்ளைவிடுதூது. கட்டளைக்கலித்துறை.

காலையு மாலையுங் கைகூப்பு வேனென்னுங் காமனெய்
யும், வேலையு மாலையும் வேனார்க் கேசோல்லு மென்கிள்
கைகள், சோலையு மாலையுந் சூழ்பொன்னி நாடர்த் தொழு
தெனக்கோ, ரோலையு மாலையுந் தாருமென் றோடி யுரை
செய்யுமே. (உரு)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

ஒடெடுத்தா ரொருகாது தோடெடுத்தார் வேனா ரு
டுத்தார் தோலு, மாடெடுத்தா ரோரிடண்டு மாடெடுத்தா
ரவருருக் கடுத்தார் மேல்பால், கீடெடுத்தா ரண்டையிலே
காடெடுத்தார் கிலாலம் விட்டி ராத, வேடெடுத்தா ரொரு
கையிலே கோடெடுத்தார் யாவருக்கு மிறைவர் தாமே. (1)

இரங்கல். வெளிவிருத்தம்.

இறையவர்க்கு மெண்ணரிய விறையவர்க்கு மிறையவ
னம் வேனார்முன்னோ, னிறைவனைக்கை யிவள்புலம்ப வி

கஉ

புள்ளிருக்குவேனார்க்கலம்பகம்.

றைகயற்கண் ணீர்தணியான் வேனார்முன்னே, னிறைபொ
றுத்தலரிதுகலை யிறையிறுத்த றனைநினையான் வேனார்முன
னே, னிறைதொடுக்க வரிதுநிறை யிறைவெறுத்த தெனவ
னையான் வேனார்முன்னேன். (உஎ)

அறுசேர்க்கழிநெடிவடி யாகிரியவிருத்தம்.

முன்னுடைய திருக்குளமு மூர்த்திகளுந் தொழும்வே
னார் முருகிபாலன், மன்னுடைய திருக்குளமு மதியாக வே
படைத்த தைய லென்னு, மின்னுடைய திருக்குளமு மிடமா
க வேயருந்தார் வியன்வே னார, ரென்னுடைய திருக்குள
மு மிடமாக வேயிழந்தா லென்ன தானே. (உஅ)

நெரிசை வெண்பா.

என்னுடைய பங்குக் கிடஞ்சிறிது மில்லைகொலர்
மின்னுடையுஞ் செஞ்சடையார் வேனாரா—வுன்னுடைய
வாகநகக் கிள்ளை யறிந்தேன்கா ணெங்கையந்தக்
கோகநகக் கிள்ளை குறி. (உக)

கலித்துறை.

குறைமதி யினிறவர்புள் ளுறைபதி யினின்மலர் கொய்
வேனே, புறைமதி நுதலிவள் குழல்செரு கிடினமன முய்
வேனே, மறைமயில் சதுமுகன் மதியில னெனமிக வைவே
னே, நறைமலர் புனையினு மிடையொடி படுமென னைவே
னே. (கஉ)

புள்ளிருக்குவேனார்க்கலம்பகம்.

௧௩

தரவு கொச்சகக்கலிப்பா.

நையலுக்குத் தம்பமென நம்பலுக்குத் தம்மடியா
ருய்பலுக்குக் குண்டமெடுத்திடைமருந் தையளிப்பார்
தையலுக்குச் சடாயுபுரிச் சங்கரிக்குத் தான்கொண்ட
மையலுக்கு வேனார் மருந்தறிய மாட்டாரே. (௩௧)

ஈற்றடிமிக்குவந்த நான்கடிக்கலித்தாழிசை.

மாடுதிகழ் கலைக்கோட்டு மதிதவழ்செஞ் சடைமௌலி
பீடுதிகழ் மணிமன்றிற் பெரும்பற்றப் புலியூரி
லாடுமலர்க் கழலுடையா னம்மான்றென் பெருகேனார்
பாடுதுமஞ் செழுத்தோதிப் பரவுதுநின் சீரே
பாண்டரங்க னெனத்தினமும் பகருதுநின் சீரே. (௩௨)

கலித்துறை.

சீரார் பேரா ரோர் தேரார் வேனாரா
ராரார் ஞாரார் நாரா ரோரா ராராரே
சேரார் பாரார் நேரார் சாரார் திரார்தார்
தாரார் தாரார் வாரார் ரீரார் தாராவே. (௩௩)

மறம். அறுசீர்க்கழிநெடிடை யாசிரியவிருத்தம்.

வேல்போலுங் கண்ணிபங்கர் வேனாரின் மறவர்பெண்
ணை வேட்க வேந்தன், கோல்போல வளைந்ததொன்று கொ
ண்டுவந்த தூதனைநாங் கோற லாமோ, கால்போல விரல
மைத்துக் கவிபோல வொருகோலங் காட்டிப் பின்பே, வா
ல்போல நாலவிட்டுத் திரிகொனாவி யிவ்வூரை வலங்கொள்
வேமே. (௩௪)

இதுவுமது.

வேலைகொண்ட விடமுண்டார் வேளுரின் மறவர்பெண்ணை வேட்கச் சந்த, மாலைகொண்டு சேலைகொண்டு வந்திடுதூ தாமுன்னாள் வந்த மன்னர், காலகொண்ட கூர்வாளால் வெட்டிடுவேம் வெட்டிவிழை கட்ட வேண்டி, யோலைகொண்டு வந்தீ பூசிகொண்டு வந்தனையோ வுரைசெய்வாயே. (௩௫)

வார்த்தைவே நின் நிவினை தீர்த்ததே வெனும்பேரே மநத்ர மாகப், பார்த்தபேர் மகிழ்திருச்சார் துண்டைமருந்தாய்மருந்துப் பையுந் தாங்கிக், கூர்த்தவேற் குகன்றதை வைத்தியநா யகர் துமது குளத்தி லுள்ள, தீர்த்தமே மருந்தாகத் தீராத நோய்களெல்லாந் தீர்க்கின் றாரே. (௩௬)

இரங்கல். கட்டளைக்கலித்துறை.

தீரத் தரைக்கடல் பொங்கார வாரந் திகழும்நதி
நேரத் தரைக்கட லானது மேகலை நீலவிழித்
தாரத் தரைக்கட கப்பாணி யாளர் தமிழ்பயில்வே
ளுரத் தரைக்கட னன்றினி நோவதென் னூழ்வினையே. (1)

தாழிசை.

ஊளையாடு பேயொடாடும் வள்ளல்புள் ளிருக்குவே
ளுரர்வீதி பவனிவந் துலாவுநா டொடங்கியே
நாளுநாளு முடல்வெதும்பி பூணுறக்க மின்றியே
நஞ்சுதின்ற பேர்கள்போல நாவரண்டு சோர்வளால்
வேள்விகார மோவலாது மருள்பிடித்த தன்மையோ
மிஞ்சுமஞ்ச னந்தெளித்து வெள்ளைநீறு பூசியே

புள்ளிருக்குவேனார்க்கலம்பகம். கரு

கேள்வியாக வேணுமையர் சந்திதிக்கு முனவரங்
கிடந்தபேரொ டுவனையுங் கிடத்திவைத்து வாருமே. (௩௮)

கைக்கிளை, மருட்பா.

வாரணங்கண் மீதெழுதி வாள்வழிகள் வந்திமைப்பத்
தார்வணங்கி வேர்வரும்புந் தன்மையாற்—பாரணங்காம்
வேனார் விமலர்வெற் பணங்கின்
றேனார் கலன்களுந் தொழில்புனைந் தனவே. (௩௯)

வலைச்சியார். அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாகிரியவிருத்தம்.

புலைச்சியார் வளங்கொழிக்கும் புள்ளிருக்கு வேனார்
பெருன்னி நாட்டில், வலைச்சியா ராகவந்து விழிக்கயலுங்
காட்டிவரை விலையாக் கொள்வார், கலைச்சியார் கோகனக
க் கைச்சியார் பிச்சியார் கருமென் கூந்தல், வலைச்சியா ரிரு
புருவச் சிலைச்சியார் கொங்கையெனு மலைச்சியாரே. (௪௦)

~~புதின்குச்சீர்க்கழிநெடிலடிச்சந்தவிருத்தம்.~~

ஆசா ரமுந் லீனொழுக்கமு ஞானமு மேலா முனி
ரர் வழுத்திட வேநல வாசா ரியர்தம திலக்கண மாயொரு
குருவானோர், வீரா மறலியை யுதைத்திடு தாளினர் நீடா
ருகவன மழித்தவர் ஞானவர் வேனார் மருவிய வயித்திய
நாயகர் மயறானோ, மாசா கியமருள் பிடித்தவர் போலெதிர்
பூசா ரிகள்டு புகைக்கிற தேனவர் வாழ்கோ யிலினெதிர்
கிடத்திவை யீர்பினை வெளியாமே, பேசாள் வளீவினி லிரு
க்கையி லேயிவ னேதோ வெருளவும் விழிப்பனை யாவொரு
பேயோ விதுவுமொர் வயித்திய மோவென வறியோமே. ()

குறம், எண்சீர்க்கழிநெடிடையாசிரியவிருத்தம்.

அறப்பள்ளி நாதர்கொல்லி மலையுங் கண்டே எனகத்தி
யமா முனிபொதிய வெற்புங் கண்டேன், கிறப்புள்ள வள்
ளிதனைக் கொடுத்த நாளிற் சீதனமும் கொடுத்தகுறச் சிறு
மி யம்மே, யிறப்பில்லா நம்பெருமான் வேனார் மேய வெ
ம்பெருமான் முத்தையன்பே ரிட்ட மைக்குங், குறப்பிள்
ளா யென்னுடைய குஞ்சே யுன்றன் குஞ்சிதனக் கெண்ணெ
ய்கேள் கூறை கேளே. (சஉ)

வேற்றொலிவென்றுறை.

கேதகையிற் சூடியிருந்த பணியும் பூனார் கிளுவைதும்
பையறுகினொடு கிழமை பூண்பார், பேதையரா கிலும்ன்பர்
தம்மை யெண்ணிப் பிரமணையு மெண்ணாத பெரியர் மூதா,
ரோதரிய சிறுவேனா ரோங்குபெரு வேனார், பூதலமேற்
கிழவேனார் புள்ளிருக்கு வேனார். (சஉ)

நேரிசைவெண்பா.

ஊரும் புழுவினுக்கு மும்பருக்கு மோரன்பே
கூரும் பெருமானே கொங்கையின்மே—லார
வடங்கொடாத் தையன் மனாளாநின் பாத்தீத்
திடங்கொடா யைய வெனக்கு. (சச)

ஈற்றடியிக்குவந்தநான்கடிக்கலித்தாழிசை.

என்னுடை நாயக மென்னுடை மாதவ மென்னுடை
யாருயிரென், னன்னுடை யானை மறந்து கழங்குட லாசலு
மாடுவதே, மின்னிடையானுமை ஐதயல் பராபரை யம்பி

புள்ளிருக்குவேனார்க்கலம்பகம்.

கள

கை வேனார்வா, முன்னைய ரீபுமொ ரையனும் வாழ்கென
வாடுக வம்மனையே, யாரமு தேயெனை யாள்பவ னேயென
வாடுக வம்மனையே. (சரு)

வஞ்சித்துறை.

மனைதீர்த்து நாயேன், சீனைதீர்த்த லானே
ன்னைதீர்த்த மாடே வினைதீர்த்த தேவே. (சசு)

நிலைமண்டிலவாசிரியப்பா.

வேற்பதி தடக்கை வேள்பூ சனையும்—பார்க்கதி பூ
சையும் பரிந்தருள் புரிந்தனை—நாரணன் பூசையு நான்முக
பூடைத்த—வாரணன் பூசையு மன்புற மகிழ்ந்தனை—திரு
மகள் பூசையுந் திருமக டனக்கு—மருமகள் பூசையு மகிழ்ந்
துவீந் நிருந்தனை—பரிதியங் கடவுளும் பழமறை யாகிய—
சுருதியுந் தடமலர் சொரிந்திட மகிழ்ந்தனை—கொங்கார் கரு
ங்குழற் குவலய மடந்தையோ—டங்கா ரகன்செயு மருச்ச
னைக் குவந்தனை—தக்கசம் பாதி சடாயுவர்ச் சனையும்—சுர்
க்கைபூ சனையும் துகளற மகிழ்ந்தனை—யிந்திரன் வருண னிய
புனிருதி—சந்திரன் பூசனை மந்திர முவந்தனை—யனைத்துள
முனிவ ரருச்சனை நேமி—வனத்துள முனிவழி பாடு மகிழ்ந்
தனை—மடப்பொதி சேலை மருதா ருடையான்—நிருப்பணி
மகிழ்ந்து தெரிவையை மகிழ்ந்தனை—சாத்தனுரு சண்டியு
மேத்த மகிழ்ந்தனை—குணங்கெழு பதினெண் குணங்கள்பூ
சனையும்—வணங்குமா னுடவர் வரிசையு மகிழ்ந்தனை—பன
னிரு பெயரும் படைத்திடு பழம்பதித்—தென்னிரு தியின்பா
ற் நிசையமர்ந் தருளினை—யங்கா ரகபுர மம்பிகா நகரம்—

2

மகாமகோபாத்தியாய

டாக்டர். உ. வே. சாமிநாதையர்

நால் நிலையம்.

கடி புள்ளிருக்குவேனார்க்கலம்பகம்.

பொங்கிய பாறு புரயீ தெனவுங்—காவிரி வடபாற் கழம
 றை குகன்பேர்—மேவுபுள் ளிருக்கு வேனா ரெனவு—மறு
 வகை நாமமு மெழுவகைத் தீர்த்தமுஞ்—சரம்பெருண்டெ
 னவெழு சடாயு குண்டமும்—பிரமகுண்டமுமுள பெரும்ப
 தி யமர்ந்தனை—தீரா வல்வினை தீர்த்த தேசிக—தாரார் கரு
 ங்குழற் றையன் மனை—மண்மருந் துதவும் வைத்திய நா
 யக—பெண்மருந் திவனாயிர் பெறமருந் தருளே. (சௌ)

வயம்பு னுத்தி
 இரங்கல், மடக்கு, தாழிசை.

அருவித் திரளே கொழந்தினையே யகனறே னைசக்
 கொழந்தினையே, பந்தோ வாரத் தழையீரே யவனா யித
 னைத் தழையீரே, யிருவிப் புனமே குஞ்சரமே யெய்னர்
 சொலிறைக் குஞ்சரமே, யேனல் கரக்கு மஞ்சகமே யென
 க்கோ பொருநா ளஞ்சகமே, பொருவிற் காம னம்புறவே
 புனத்திற் காணே னம்புறவே, பூவார் காவில் வருந்தேனே
 * போனார் மீளில் வருந்தேனே, வெருவித் திரிமான் பிணையி
 னமே வேங்கை யெனக்கோர் பிணையினமே, வேனா ரிறை
 வர் கேள்வரையே விலக்கா நிரதி கேள்வரையே. (சௌ)

கட்டளைக்கவித்துறை.

வரைச்சிலையேதொட்ட வேனாரசர் வெற்பர்நல் வாய்
 மொழிக, னுரைச்சிலையேநினைந் தாரிலையேயுற்ற வேருட
 னஞ், சரைச்சிலையேதின் றும் போகா திருந்ததென் னாவியி
 ன்னங், கரைச்சிலையேயன்ன மேயின்ன மேயன்பர் கள்
 னெஞ்சையே. (சக)

* புனலாரமுதுமருந்தேனே என்பது உம்பாடம்.

புள்ளிருக்குவேனார்க்கலமபகம. கக

அறுசீர்க்கழிநெடி டி யாகிரியவிருத்தம்.

கன்னன்மொழிப் பேசையொடும் பிள்ளையொடுந் தமிழ்
யடியேன் கண்டு போற்ற, வின்னமொரு பிறப்பெனக்கு வே
ண்டுமெனில் வரமிதனை யீய மாட்டார், தன்னமறத் தவம்பு
ரிந் தும் வேனாநில் வினைதீர்த்த தம்பிரானார், கின்னமறக் கே
ட்டவரந் தருவரெனங் கீர்த்தியென்ன கீர்த்தி தானே. ()

கீரனெடும் பொருதவர்தென் வேனார்வாழ் பஞ்சவன
க் கிள்ளை யன்னார், மாரனெடும் பொருதவிழி மையனங்கா
கமத்திலிடு மையே போலு, மோரநெடு விழியினையார் ஒரு
றைபோலு முவையென்னுட் டுளைத்தாடாடல், ஞானெடும்
னெரு * மகன்றிற் குன்றினெடும் பொருதுகந்த சுடர்வேல்
போலும். (ருக)

சூரப்பவருந் தீப்பினியைத் தொலைப்பவரென் நெடுத்
தவரைத் துதிக்க வேண்டா, வுரப்பவரும் பசிப்பினியைத்
தவிர்ப்பவரு மவரல்லா லொருவ ருண்டோ, புரப்பவரு மல்
லாமற் பொக்கணமுங் கையுமாய்ப் புருந்து பிச்சை, யிடப்
பவரும் வினைதீர்த்தார் திருவுளமுண் டாகவென விருப்பர்
தாமே. (ருஉ)

புள்ளொடுபுலம் கலித்துறை.

இரவலர் மனமிடி களைபவ ரொளிலெனை யெள்ளீரே
புரவல ரினிதுறை புள்ளார் மருவிய புள்ளீரே
ஞகாகட லொலியென முறையிடு மெனதுகா கொள்ளீரே
நகாவிடை யுடையவ ரிரவிடை வரவெனை நள்ளீரே. (ருங)

* அகன்றில் - கிரவுஞ்சம்.

வஞ்சிவிருத்தம்.

நள்ளிருக்கும் வேளுர் நமையானூர்
முள்ளிருக்கும் வேளுர் முகிலானூர்
கள்ளிருக்கும் வேளுர் கழிசூழும்
புள்ளிருக்கும் வேளுர் புகழ்வீரே.

(ருச)

அம்மானே. மடக்கு. கலித்தாழிசை.

புள்ளிருக்கு வேளுர்ப் புனிதனார் தந்தமுத்துப்
பிள்ளைதனக் கிந்திரனார் பெண்கொடுத்தா ரம்மானே
பிள்ளைதனக் கிந்திரனார் பெண்கொடுத்தா ராமாகில்
வள்ளிதனைக் கொள்ள வழக்குண்டோ வம்மானே
வள்ளியம்மை யம்மான் மகளல்லோ வம்மானே.

(ருரு)

நேரிசைவெண்பா.

அப்பிறப்பும் வேளுரர்க் காளானோ மில்லையே
பெப்பிறப்பும் யானில்லா தில்லையே—யிப்பிறப்புஞ்
சோகாடுஞ் செந்தீச் சுடுகாடுஞ் சாக்காடுஞ்
சாகாடு மோலவருஞ்சுடர்ந்துடதி.

(ரு-)

எண்கீர்க்கழிநெடிசை யாசிரியவிருத்தம்.

வருண முடையார் தவள விடையார் மதனை முனிவா
ரிதழி புனைவார், கருணை வடிவா ரருண கிரியார் கவுரி நகர்
சூழ் மறுகு தனிலே, திரண மறவே யலகு மிடுவார் திவலை
விடுவார் தெரியல் புனைவார், சரண மடைவார் மரண மடை
டையார் தமரு மடையார் தரும புரமே.

(ருஎ)

புள்ளிருக்குவேனார்க்கலம்பகம். 2.க

வண் டு விடுதா து.

அறசீர்க்கழிகெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

தருந்தேனே யணையமொழித் தையல்பங்கர் வேனாரர்
தண்டார்வேட்டுக், கருந்தேனே தினமுனக்குச் செந்தேனே
தந்தேனே கறிசோ றின்ன, மருந்தேனே யிணைவிழிகள்
பொருந்தேனே கொன்றையந்தா ரளித்தா லாவி, வருந்தே
னே யுணைவழிபார்த் திருந்தேனே யிருகாத வழிவந் தேனே.

எழுசீர்க்கழிகெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

வந்தனை புரிந்தனர் வருந்தினர் நயந்தனர் மணந்தனர்
புணர்ந்தனர் விடாய், தந்தனர் நினைந்தனர் நடந்தனர் நிருந்த
னாந்தனர் மறந்தனர் கொலாங், கொந்தளவு கந்தமலர்
சந்தன மணிந்தவர் குணந்தனை நினைந்தில் னியான், கந்தபுரி
பெய்தைதிரு மைந்தரென வந்திரிவர் கந்தருவர் வந்தொ
ருவரே. (ருக)

கட்டளைக்கலித்துறை.

ஒருகா தமருங் குழையார்புள் ளரி லுணைக்குமன்பு
பெருகா தமருங் குலவா வருங்கண்கள் பெண்மைகண்டான்
முருகா தமருங் குழைவார்கள் பார முலைசுமக்க
விருகா தமருங் குளதாடி நிற்கு மிடையிவட்கே. (கூ௦)

பாதவகுப்பு.

இடமார் கயிலையி லேரா வணன்முய
லிசைகேட் டுடலைத் தகர்த்திரங்கின
வெழிலார் திசைமுகன் மாயோ னெனுமிவ
நிருவோர்க் கொருவிசை யொளித்திருந்தன

வியலார் தமிழ்கொள வாரூர் மறுகினி
 லிருகாற் பரவைதன் மனைக்குவந்தன
 வெழுசூர்ப் பிறவியும் வேரோ டறவவ
 ரிடர்தீர்த் தடியவர் மனத்திருந்தன. (சு௦வ)

உடனே யெதிரிட லாலே மதுராயி
 லொருகாற் புலவனை யெடுத்தெறிந்தன
 வருகா தவர்க்கி போலே யடியவ
 ரொழியாப் பிறவியை யொழித்திரங்கின
 விடையாள் வருடுத லாலே யனுதின
 முகிராப் புதுமல ரெனச்சிவந்தன
 வுமையா டிருநூதல் போலே முழுமதி
 யுடறேய்த் துளமதி பெனத்துணர்ந்தன. (சு௦உ)

முடியா விருவர்கள் வானோர் முனிவரர்
 முடிமேற் சுடர்மணி யெனப்பொலிந்தன
 முதலா கியதமி மேர்மு வர்கள்புக
 ழிசைசேட் டருண்மழை யெனப்பொழிந்தன
 முகில்போ லடல்புரி சூலா யுதமுடன்
 வருகூற் றுவன்விழ வுதைத்துவென்றன
 முதுதா ருகவன மானார் மயல்கொள
 வவரூர்த் தெருவினி விரக்கவந்தன. (சு௦ஃ)

விடமார் பணிபுலி வானோர் தொழவனர்
 புலிபூர்ச் சபையினி னடித்துநின்றன
 வெறியார் நறுமலர் தேனோ டுறைதவி
 னறுகாற் பறவைக ளிணைத்தெழுந்தன

வெயிலார் கடலையின் மீதே நடமிட

மறைபோற் பரிபுர மரற்றுகின்றன

வெறியார் பொழிதிகழ் வேளுர் மருவிய

வினைதீர்த் தவரிணை மலர்ப்பதங்களே. (சுக)

வேனிற்காலம். அறுசீர்க்கழிநெடில் விருத்தம்.

கள்ளருக்கு நிகராயென் கரவளையுங் குரவளையுங் கடிந்து சென்றென், னுள்ளருக்கி முடிந்தபின்பென் னூரினுக்கு வருவார்நாட் சிண்டு போலுந், தெள்ளிருக்குந் தெரிவரியார் தேனிருக்குந் சடைமுடியார் திகழுந் சோலைப், புள்ளிருக்கு வேளுர் பூணினுக்கு விருந்தான பொதியத் தென்றல். (சுஉ)

எழுசீர்க்கழிநெடிலடி யாகிரியவீருத்தம்.

அல்லையொத்த சூர்மேல் வில்லெடுத்த கூர்வே லையனுக்கு வாழ்தா தையுமாவார், வல்லியொத்த பூணர் தையலுக்கு மாலாம் வள்ளலுக்கு வாழ்வா கியமூதார், செல்லுழ்கி வேள்போர் வில்லொடித்து மீனார் செய்யழித்து வாடா வயலாவாளை, புல்லொதுக்கி லேபோய் நெல்வரப்பி லேசேர் புள்ளிருக்கு வேளுர் ககர்தானே. (சுகஉ)

தரவுகொச்சகக்கல்பீர.

தான்யாமந் தலைப்பிசிந்த தலைவன்போன் மறந்திருப்ப வான்யாறு பெறமுயன்ற மன்னவன்போல் வருந்தினனே மீன்யாணை யுடன்பொருத வேளுர் திருநாட்டிற் களீன்யாறே யிருங்கழியே கருங்கடலே காவிரியே. (சுச)

அறசீர்க்கழிநெடிழை யாசிரியவீருத்தம்.

விரித்தசடைக் கொருத்தியிடத் தொருத்திதனைப் பரித்
தசுவன் வேனார் வெற்பா, பொருத்தியிகப் பொருத்தியெ
னைத் திருத்தியதைச் சிறுக்கியவன் பொறுக்க மாட்டா, டெ
ரித்தவனைக் கனத்தகுழைத் துடித்தவிதழ்த் தரித்தவெழிற்
சிரித்த மூரற், பருத்தமுலைச் சிறுத்தவிடைக் கறுத்தவிழிச்
சிவத்தநிறப் பரத்தை தானே. (௬௫)

தழைநயப்பு.

படுத்ததுவுந் தழையிவண்மேற் படைமதனன் பகழிப
ட்ட பசம்புண் னார, வடுத்ததுவுந் தழைவீசி யடித்ததுவுந்
தழைவேனா ரமலர்வெற்ப, வடுத்ததுவுந் தழையன்றே கண்ட
முறையி லெங்கண்மான்னுயிர் போகாமற், நடுத்ததுவுந் தழை
யின் றி தந்ததுவு முனதுகையிற் றழைகண் டாயே. (௬௬)

ஆகாசம் பூமியுமுள் ளன்றமுத லின்றளவு மெனைவிட்
டப்பாற், போகாமற் றொடர்ந் துவரும் பிறப்பென்னும் பே
பையிவர் போக்கி டாரோ, பாகாரு மொழிபங்கா புள்ளிரு
க்கு வேனாரொம் பரமா வென்னைக், காகாவென் தழுவதுவு
ங் கோகோவென் தரற்றுவுதுங் கண்டு தானே. (௬௭)

நேரிசைவெண்பா.

கண்டனை யடெஞ்சொற் கவுரிபங்கர் வேனார்க்கும்
தண்டனையிற் கண்டு தழைவுற்றேன்—பண்டயனார்
துங்கமலை யன்னு டினைமுலையா கப்படைத்த
வங்கமலை யன்னு ளவன். (௬௮)

புள்ளிருக்குவேளுர்க்கலம்பகம். ௨௫

பதினான்குசீர்க்கழிநெடி. லடி யாசிரியவிருத்தம்.

அவனைவா ரிதியி லவனைநா கணையி லவனையேந் தியமு
கின் மகனா, லவனைநா டெனவே யவனையு மறந்தா ளவனை
மத் தெனவுயிர் சுழன்றா, ளவனை வார் குழையா ளவனையே
ல் விழியா ளவனையோ தியவிரு தனத்தா, ளவனையேர் கர
த்தா ளவனையேர் மிடற்றா ளவனையேர் நினைபுநா ளவனையோ,
பவளமே நியினிற் தவளநீ தணிந்து குவனையேர் மணிமிட
றிலங்கப், பாருகா வண்ணந் தாருகா வனத்திற் பலிக்குமுன
றிடுபரம் பரனே, கவளமால் யானை யீருரி போர்த்து சூண்
ணுத லெண்ணுதற் கரிய, கற்பகா டவிசூழ் பொற்பமர் வே
ளுர்த் கடவுளே கருணைவா ரிதியே. (௬௬)

பனிக்காலம். கட்டளைக்கலித்துறை.

கருங்கொண்ட லேகிகர் கண்டர்தன் டார்தரிற் கண்
டொருவர், மருங்கொண்ட லேதினி மாகொண்ட லேதென்
றல் வாடையுட, னிருங்கொண்ட லேவரில் வேளுரர் மீதி
னி லிச்சையமர், தருங்கொண்ட லேவிழி துஞ்சாம லாவி
தணந்தவனோ. (௭௦)

சித்து. எண்சீர்க்கழிநெடி. லாசிரியவிருத்தம்.

தனாக்குங்கா விரிநாடு தனக்கு மீசர் தையல்பங்கர் வி
ணைதீர்த்த தம்பி ரானார், நிராக்குங்காற் றொழுதிறைஞ்சுஞ்
சித்த ரப்பா நெய்தயிர்பா லுண்டானா னிதியு முண்டா, மு
னாக்குங்கான் மிக்கதுத்த நாகஞ் செம்பை புறநீட்டி யொ
ளியிரத வாதஞ் செய்வோ, மிராக்குங்கார்க் கடல்கடந்
தோர் நாட்டை யெல்லா மீழநா டாக்குவீத்தோ மெளிதிற்
ருளே. (௭௧)

காலம்.

எழுந்ததில் வெழுந்தணலை விழுங்க மாட்டா திளநெஞ்சா புள்ளஞ்சி யேங்கி யேங்கிக், கொழுந்தணலை விழுங்குகின்ற குருகு போலக் கோகிலங்கண் மாந்தளிராக் கோதுங் கால, மழுந்தரள யிளமுலைமேற் கொழிக்குங் கால மத்தரளங் கூடலைவந் தமிழ்க்குநீ காலஞ், செழுந்தரள மணிகொழிக்குஞ் செம்பொன வேளூர்ச் சிவபெருமா நெம்பெருமான் சேராக் காலம். (எஉ)

“எழுதீர்க்கழிநெடிடை யாகிரியவிருத்தம்.

சேருமந் தணிவாழ்புள் னூரிலம் பிகையோடு தேவுமங் கிறவாதீ பேர், பேரிநர் திடுதேவர் தீகாலமுஞ் சதகோடி பேர்களுஞ் சதகோடி யே, வாரணன் சதகோடி யாதவன் சதகோடி வாவுசந் திரர்கோடி மா, நாரணன் சதகோடி நான்ருகன் சதகோடி ஞாலமுஞ் சதகோடி யே. (எங)

மதங்கியார். அறுதீர்க்கழிநெடிடாகிரியவிருத்தம்.

சதங்கைநூ புரமொலிப்ப வனையொலிப்ப வண்டொலிப்பத் தடந்தோள் கொங்கை, பதங்கையா னனமிருப்ப விழியிருப்ப வேளூரொம் பரமர் முனனே, மிதங்கையார் முழவதிர்ப்ப மாதங்கி பாடிடவாள் வீசி யாடு, மதங்கியார் மருங்குறனை வாங்கியா ரொற்றியாய் வைத்த பேரே. (எச)

பதினான்குதீர்க்கழிநெடிடை யாகிரியவிருத்தம்.

பேராயிரங்கண்கள் பதினாயிரம்புயம் பெருவகை னெண்ணு யிரம், பிறையா யிரம்புணையு முடியா யிரம்\ணி

புள்ளிருக்குவேனார்க்கலம்பகம். ௨௭

பிறங்குசடை பதினாயிர, மீரா யிரஞ்செங்கை யங்கைபதி
னாயிர மிலங்குகு ருகிரா யிர, மிறையா யிரங்கொண்ட விர
ல்கள்பதினாயிர மிரத்தனவல யங்கள் கோடி, யோரா யிரம்
குழைக ளாறு யிரஞ்சரண மொலிகொள்பரி புரமா யிர, முத
யதின கரர்கோடி யனையபத் தார்கள்பரவு மும்பர்சத கோ
டி பேர்கள், வீராதி வீரன் றசக்கிரவ ராவணனை வென்றவ
ன் புள்ளிருக்கு, வேனூரில் வினை தீர்த்த தம்பிரான் கயிலாய
வெற்புடைய கடவு னுக்கே. (௭௫)

பாண். எண்கீர்க்கழிநெடிநடி யாகிரியவிருத்தம். ௨

வெற்பலகை யளித்தமுலை வேசி தன்மேல் விருப்பம்
போ லவர்க்கிசைமேல் விருப்பம் பாண, கற்பலகை யளித்
தவர்பாற் சென்று பாடுங் கனவரிசை புண்டாலங் காட்டி
ன் முன்னு, ளற்பலகை யளித்தவனு மால வாயி னன்றுனக்
குப் பொற்பலகை யளித்த கோவு, நற்பலகை யளித்தவுண
ன் கீதங் கேட்டு நயந்தவனும் வேனூரி னம்பன் றானே. (1)

கட்டளைக்கலித்துறை.

நம்பப் படாது விலைமாதர் நேய நளினமுகக்
கும்பப் படாமுலை பங்கர்புள் னூரர்தென் கொல்லிவெற்பா
வெம்பப் படாநின்ற கட்டகற்றம் பார்க்க விதியுமுண்டோ
வம்பப் படாது பிரிந்தே யிருக்கு மவருள்ளமே. (௭௭)

ஊசல். எண்கீர்க்கழிநெடிநடிநாகிரியவிருத்தம்.

உள்ளிருக்கு மயலாலுள் னூருகி யோடி யுலையிடு
பெழுக்காக வுடலம் வாடித், தெள்ளிருக்கு மறியாத வினைக

உஅ புள்ளிருக்குவேளுர்க்கலம்பகம்.

ள் கோடி செனனமற வேசாடிச் செல்வ ரீடிக், கள்ளிருக்கு
மலர்க்கொன்றைத் தாரா நாடிக் கலைவாணர் மொழிந்திடு
நற் கவிக டேடிப், புள்ளிருக்கு வேளுரர் புகழே பாடிப் பு
துப்புனன்மஞ் சனமாடி யாடி ருசல். (எஅ)

ஊசலிடு மனத்தடியேன் வேளு னாயா வச்சியினிற் கர
ங்கூப்பி வைத்தே னுற்ற, நாசியினி லணியிதழி நாற்றங் கொ
ண்டே னாவினிலு மஞ்செழுத்தை நாட்டி, வைத்தேன், காசினி
நின் சந்திதியிற் சிறப்பை யெல்லாங் கண்களுக்கே விருந்நி
ட்டேன் 'காய மெங்கும், பூசுதிருச் சாந்துண்டை மண்ணைப்
பூசிப் புந்தியினி னடிச்சுவடு பொறித்திட்டேனே. (எக)

கொற்றியார். அறுசீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

பொறியமருங் கொற்றியார் புள்ளிருக்கு வேளுரர் பொ
ன்னி நாட்டி, னெறியமருங் கொற்றியார் முகிலொடுமின்
மறையுமென நீத்த தல்லால், வெறியமருங் கற்றையார் கரு
ங்குழலை யிவொங்கே விறுரர் கண்கண், மறியமருங் கொற்றி
யார் சிறியமருங் கொற்றியார் வைத்த பேரே. (அ௦)

எழுசீர்க்கழிநெடி லடி யாசிரியவிருத்தம்.

வையக மதனிற் பிறந்துளா ரீகை மறந்துளா ரெனின்
மறு பிறப்பிற், கைய்கந் தனிலோர் கடினையு மேந்திக் கடை
தொறும் பலியிரந் துழல்வார், வெய்யதோர் பிறப்பு முனக்
கிலை யிரந்துண் விணைப்பய னெவ்விதத் ததுரீ, யையமேற்
றுண்ட தென்கொலோ வேளு ரப்பனே யொப்பிலா
மணியே. (அ௧)

புள்ளிருக்குவேனார்க்கலம்பகம். ௨௬

எண்ணீர்க்கழிநெடிடை யாசிரியவிருத்தம்.

ஒப்பொருவ நிலையுனக்கோர் துணையு மில்லை யுலக
மெலா முனைப்பணியு மொளிப்பொன் மேரு, வப்பெரிய மலை
யிருக்கத் தைய லம்மை யருகிருக்க முத்தையனு மாங்கே
வைகச், செப்பரிய புலித்தோலுந் திருவெண்ணிறஞ் செஞ்
கடைமேற் படவரவுஞ் செங்கை மீதோர், கப்பனாயும்
வெண்டலையும் பெறல்கண் ணேறு கழிக்கவென்றோ வேனா
ரெங் கடவு ளானே. (௮௨)

நேரிசையாசிரியப்பா.

* கடல்கிழித் தெழுந்த கருமுகிற் குழிங்களின
குடல்கிழித் தெழுந்த கொடிக்கோ புரங்களி
லசுணம் விசும்பி லமர்ந்த கின்ன ர
நிசையுண விருந்தாங் கிருசெவி மடுப்ப
வெயிறுபுரை யிந்தி னிளநிலாச் சகோரம்
வயிறகுழி வாங்கி வாய்மடுத் தருந்தத்
தென்றலுக் கிடைந்து சேவலொடு கிணைய
வன்றிலம் பேடை யழுதயர் வுயிர்ப்பக்
கரும்புகள் கஞலிய கயத்தினா யருந்திக்
குரம்பக னூகாகள் குடம்பையடை கிடப்பச்
சேண்டனிற்-பிறந்து செங்கதிர் வரணு
யாண்டலைப் பொறிப்புள் ளாமினத் தொடுவினாய்ப்,
பெதும்பையிற் றழீஇய பேடையோ டுடுபு
பொதும்பிடை கிடந்து புறவுகள் புலம்ப

இச்செய்யுளில் மிகுதியும் பாடம் பிறழ்ந்திருக்கின்றது.

மேருவீற் கிளர்தவின வெயில்கண்டு பிரிந்து
கூரிருட் கிடைந்த கோகமுன் றடிப்பக்
கொஞ்சிப் பார்ப்பொடுஞ் சிணையொடுங் குழுமிக்
கிஞ்சுக வளைவா யஞ்சுக மிழற்றக்
குலமுத லியற்றிய கொள்கைகண் டும்ப
ரலமரு முவணமு மலழ்பா வதிந்துறப்
பைந்தமிழ் வேனார்ப் பரவையு ணிலவிய
மந்தர மெனச்சுரர் வாசுகி பிணிப்பக்
கீழுற வெழுதிய கேழலின் வடிவமு
மேலுற் வகுத்த வெண்சிறை யன்னமு
முன்னந் தேடிய கேழுறு மெகினமு
மின்னுந் தேடிய வியல்பெனப் பொலிந்த
வந்நெடுங் கோபுரத் தணிநிரா தயங்கப்
பன்னெடுஞ் சிகரமும் படர்விடைக் கொடியு
மாடமுந் தெற்றியு மகரவாய்க் குடுமிக்
கூடமுந் தடமுங் கொடிஞ்சியு மதினுங்
கனகமா ளிகையுங் கழுமிய வேனார்ச்
சினகரத் தமர்ந்த தெய்வ நாயகன்
வில்லவன் புரக்குங் கொல்லியம் பொருப்பின
கரும்பினை விரும்பா வரம்பின ருளரே
பண்டலர் பொழிந்த பதியினில் வணங்கிய
கொண்டலி னிருண்டது குழலே திண்டிறன்
மற்றவ் னவுணர் வலிகெட வாங்கிய
கொற்றவில் லனையன பிருகுடி வெற்றி
முருகவேள் வாங்கிய மூரிவேல் விழிக

எருகணை யருகணை யிந்துவான் முகமே
யவ்வா வரணை யருச்சுனை புரிந்த
செவ்வா யணையது செவ்வாய் சிறந்த
திருச்சர ணிருகரஞ் சிறந்த சடாபு
வருச்சுனை புரிந்த வரவீந்த மலரே
மண்டபத் துமையவ டண்டமிழ் மிழற்றிடு
மொழியில் கிள்ளை மழலையுந் திருத்துங்
கன்னியிங் கிவட்குச் சந்நிதி யடைந்தோர்
நோயினுஞ் சிறிதிடை நடங்கும்
பேயினும் பெரியது பிணமுலைத் தடமே.

(அங்)

கிள்ளைவிடுதூது. நேரிசைவெண்பா

தடந்துறைக்கும் வேளுரர் தண்டார் விரும்பி
புடைந்தெனது நெஞ்ச முருகிக்--கிடந்து
கருகவீருந் தத்தாய்கண் ணற்றவ ருள்ள
முருகவீருந் தத்தா யுரை.

(அச)

இதுவுமது. கட்டளைக்கலித்துறை.

உலையிற் படவகாந் தோலையும் போன துயிருமின்று
தலையிற் படவருந் தன்னமையெல் லாந்தத்தை காளுரையீர்
திலையிற் படவர் திமிங்கலத் தோடமர் செய்யும்புள்ளு
ரலையிற் படவர வார்த்துநின் ருடிய வத்தனுக்கே. (அரு)

களி. எண்ணீர்க்கழிசெடிசடி யாசிரியவீருத்தம்.

அத்தியின்மே லரசிருக்கு மரசின் மீதே யாத்திபனை
மேம்பிருக்கு மகையின் மீதே, நித்தியமு மாவிஞக்கு மயக்

கமின்றி நிச்சயமா யறிந்துரைத்த களிய ரப்பா, சித்திவிநாயகன்முத்த தமைய னீசன் நிருமடந்தை தலைமகன்மா யவனே யாகு, முத்தயன்வே ஞாரர்மரு மகனென் பார்கண் முகுந்தனுக்குக் காமனண்ணன் முறைகண் டாயே. (அசு)

பதினான்குசீர்க்கழிநெடியாசிரியவிருத்தம்.

முறையென வெழுத லோலையாய் விடுத்தன் முடியினிற் சேரலன் பரித்தன், முடைந்துபா யிடுதல் கொள்கலமா க்வன் முகடுவேய்ந் திடல்கணக் கெழுத, லுறையுளாக் கிடுதல் வில்லென வநீர்த்த லொருவன்முன் பதாகையா யுயர்த்த, லூர்மட லாதல் காணியாய்ப் பிணித்த லுயர்பரி பங்கமே யாதல், பறவைக ளுறைத னிழலிட னுடங்கும் பழங்கிழங் கொடுநற வருத்தல், படுவிற காத லெதிர்வரு மடவார்பயோதரங் கூந்தனே ராத, லிறைவர்வே ஞார் திருப்பணிக் கமைத லிவையெலா மேயகற் பகத்தை, யெழும்பனை யதுவென் நிகழுவா ரதனு ளெழுதியு மூடரா யினரே. ()

கூடர்காலம். எண்சீர்க்கழிநெடியல்விருத்தம்.

மூடுபனி நெடுவாடைக் குளிர் பொருமன் முகிலென்னுங் கரும்படாம் போர்த்து வெய்யோன், காடுபரந் தாகாசத் தெழுந்த வன்றன் கரத்தினுல் விரகத்தி காயுங் காலங், காடுபரந் தெழுந்தாலைக் கரையின் மேவுங் காய்ச்சலெனக் காமகனல் கடுகுங் கால, மேடுகுழி பரவுவயல் வேளு ரன்பர் விளைந்துவந்து புரந்தனையே மேவாக் காலம். (அஅ)

MAHAMAHOPADHYAYA

Dr. U. V. SWAMINATHAIYAR LIBRARY.

புள்ளிருக்குவேனார்க்கலம்பகம். ௩௩

அறுசீர்க்கழிநெடிசடி யாகிரியவிருத்தம்.

காலமே யெழுந்திருந்து புள்ளார்க்குப் போதுமென்று
கழறிப் பேய்கள், சூலமே "தெதிரென்னும் யாத்திரைக்கு
நாஸ்கேட்குஞ் சோறுந் தூக்குஞ், சாலமே வியவிந்தா டவி
க்குவழி யேதென்னுஞ் சகுனம் பார்க்குங், கோலமே புனை
ந்துகொள்ளுங் குருக்கட்பேய் முன்புவிடை கொள்ளுந்
தானே. (அக)

இடைச்சியார்.

- விடைக்குலமார் கொடியுடையார் வேனாரில் விலைகூறி
விற்கு முழ்கள், படைக்குலமாம் விழிகண்டால் மால்கொள்
வரல்லாமற்பால்கொள் வாரோ, நடைக்குலமோ தோகை
மயிற் பெடைக்குலமோ நீரும்ந்தந்த கோப, விடைக்குல
மோ வல்லதொரு கோகிலமோ வின்னதென வியம்பு வீரே.

நேரிசைவெண்பா.

வீர மதனாவுன் வென்றித்தேர் வேனார்
ராந் மதனுக் களித்திடுவேன்—சூரர்
தொழுந்திருந்தார் முப்புரமுந் தூளிபடப் போருக்
கெழுந்திருந்தார் வந்திருந்தா ரின்னு. (கக)

அறுசீர்க்கழிநெடிசடி யாகிரியவிருத்தம்:

இன்றுதா னுடம்பெல்லா மிருந்தபடர் தாமரையுற் றி
ருந்தா ருக்கு, மன்றுதா னவருடம்பு காய்ந்துகிடந் தவர்க்கு
நிமகுத் தறிய மாட்டார், சென்றுதான் பணிந்தவர்க்குத் தீரா

கூ.ஊ புள்ளிருக்குவேளுர்க்கலம்பகம்.

த நோயையெல்லாந் தீர்த்தோ மென்பார், கொன்றுதானி
றந்தபிள்ளை பெழுப்பினோ மெனவிருதுங் கூறு வாரே. (1)

தரவுகொச்சகக்கவிப்பா.

வாழிவாய் சேயிபெற மாயோன் மலர்சாத்த
வீழிவாய் மேகங்கொள் வேளுர் திருநாட்டிற்
கோழிவாய் வெங்குரலிற் கூகைவா யுங்கொடிதா
மாழிவா யோய்ந்திடினு மன்னைவா யோயாதே. (கூ)

கட்டளைக்கலித்துறை.

ஓயாப் பிறப்பிற் பிறந்தநெஞ் சேபல் லுயிர்கட்கெல்லாந்
தாயாய்ப் பிறந்தருள் டையல்பங் காளர்தஞ் சந்நிதிக்கே
யீயாய்ப் பிறக்கி னெறும்பாய்ப் பிறக்கினு மேதுங்கெட்ட
நாயாய்ப் பிறக்கி னரியாய்ப் பிறக்கினு நன்னுனக்கே. (கூச)

அறுசேர்க்கழிநெடிஸடி யாகிரியவிருத்தம்.

நண்ணிடுவார் போகாமற் றனையிடுவா ரடியவர்க்கு ந
ட்ட மாக, வெண்ணிடுவார் தண்ணீரி னமிழ்த்திடுவார் காணி
க்கையிடவே சொல்லிச், சண்ணிடுவார் வினைதீர்த்த தம்பி
ரா னம்பினார் தங்கள் வாயின், மண்ணிடுவா ரடிபடவு நினை
ந்திடுவா ரவர்க்கன்பு வைக்கொ ணுதே. (கூரு)

இரங்கல். தாழிசை.

வைக்ரவுஞ்ச வேலெடுத்த பிள்ளைதைய லத்தனார்
வள்ளல்புன் னிருக்குமூரர் மையல்கொண்டி டாதபே
ரகரமங்கள் டிசயவெழுந்த மதியமென்பார் மதியெளி
லனைமொண் டிறைக்குமோவி தாழிவட்ட வட்டவையி

புள்ளிருக்குவேளுர்க்கலம்பகம்.

கூடு

னுக்ரமாகு மியமராச னெனையழைத்து வரவிடு

மோலைவட்ட மதனராச னுலவட்ட முயிரிற்றுஞ்
சக்ரவட்ட மல்லதொன்று பரிதிவட்ட மிவையலாற்
சலதிவட்ட மீதெழுந்த சந்தாவட்ட மல்லவே. (கூடு)

நேரிசைவெண்பா.

அல்ல லறுத்தாண்ட வம்மானே வேளுரா
திஸ்லை வனத்துறையந் தேசிகா—தொல்பிறவிப்
பித்தங் கொழிக்கும் பெருமானே பேதைவிழி
புத்தங் கொழிக்கு முலை. (கூடு)

குறளடி வஞ்சிப்பா.

முலைமுனையினர் மொழியாம்பல்
கலையின்புகழ் களியாம்பல்
விதிரிணபுய முதுகாம்பல்
முனையின்புது கனையாம்பல்
வெங்குதிர்முலை வெள்ளாம்பல்
செங்கவிரிதழ் செவ்வாம்பல்—எங்கோன்
வேளுர் விழவுணி நாளி
லாஞ் தாம்பா ல்வரசிறு மருங்கே. (கூடு)

இன்னிசைச்சிந்தியல்வெண்பா.

மருமருகும் வேளுர் வயித்தியனார் வெற்பிற்
கருமருத்து தம்மிதெனக் கருக்கொண்டீடார், வெள்ளை
யருமருந் தண்டங் தவர்க்கு. (கூடு)

சட்டளைக்கலித்துறை.

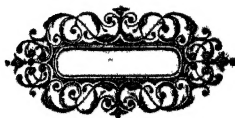
அண்டர்க் கரியவர் வேளாநர் முன்னுண்ட வாலவிடங்
கண்டத் திருப்பது கண்டோர் தமக்கன்பர் காதலினு
லுண்டற் கவாவு நறுநாவ லொண்கனி யுண்டவர்தந
தொண்டைக் குழியினி னினறது போலவந்துதோனறிடுமே.

அறுசேர்க்கழிநெடிடை யாகிரியவிருத்தம்.

தோனறுகரி யுரிபோத்த புள்ளிருக்கு வேளாநர் து
ணைத்தாள பெறறே, னீனறுவரு பிறப்பொழிய மைந்தர்க
ளு மொழியாத வினபும பெற்றேன, முனறுபிறப பையுமு
றுத்தே முத்தையனூந் தையனுமென முன்னே நிறபா,
தேனறுவலைக் கொன்றையநதார் தரப்பெறறே னருளபெற்
றேன சேபெற றேனே. (சு௦௧)

புள்ளிருக்குவேளார்க்கலம்பகம முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

MAHAMAHOPADHYAYA
DR. U.V. SWAMINATHA IYER LIBRARY

